

Kniha Daniel – číslo sedemnásť

Prorocké súvislosti: Nabuchodonozorov zlatý obraz a nedeľný zákon

Jeff Pippenger

2023-12-12

Sestra Whiteová často stotožňuje zlatú modlu na rovine Dúra so zákonom o nedeľi.

„Bola ustanovená modla sabatu, ako bol postavený zlatý obraz na rovinách Dúry. A ako Nebukadnesar, babylonský kráľ, vydal nariadenie, že všetci, ktorí sa nesklonia a nebudú sa tomuto obrazu klaňať, majú byť usmrtení, tak bude vydané vyhlásenie, že všetci, ktorí nebudú prejavovať úctu nedeľnému ustanoveniu, budú potrestaní väzením a smrťou. Tak je Pánov sabat pošliapavaný nohami. Ale Pán vyhlásil: „Beda tým, ktorí ustanovujú nespravodlivé nariadenia a píšú útrapu, ktorú predpísali“ [Izaiáš 10:1]. [Sofoniáš 1:14–18; 2:1–3, citované.]“ Manuscript Releases, zväzok 14, 91.

V tomto konkrétnom úryvku sestra Whiteová odkazuje na knihu Sofoniáš, a tým zároveň rozširuje prorocké prepojenie medzi druhou a treťou kapitolou Daniela. Sofoniáš poukazuje na to, že Boží ľud sa má zhromaždiť pred vydaním výnosu. Takisto poukazuje na posolstvo trúby, ktoré je symbolom výstražného posolstva namiereného proti mestám (štátom) a vežiam (cirkvám). Poukazuje na zhromaždenie, ktoré je prvkom „sedemnásobku“ a nastáva vtedy, keď je prednesená modlitba z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika. Poukazuje na „národ, po ktorom nik netúži“, pričom po celý čas zdôrazňuje príchod výkonného Božieho súdu, ktorý sa začína pri nedeľnom zákone a stupňuje sa až po druhý príchod Krista.

Tomu, čo predchádza vydaniu nariadenia o nedeľnom zákone, je vytvorenie obrazu šelmy. Vytvorenie obrazu šelmy je vizuálnou skúškou, ktorá stojí pred tými z Božieho ľudu, ktorí už predtým obstáli v skúške stravy. Pred nariadením, ktoré je treťou skúškou (lakmusovým testom), je Boží ľud, ktorý Sofoniáš označuje za „národ, po ktorom niet túžby“, povolaný zhromaždiť sa spolu. Prvé Ezechiellovo proroctvo je posolstvom zhromaždenia, no uskutočňuje sa iba pre tých, ktorí rozpoznávajú svoj rozptýlený stav a modlia sa modlitbu z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika, ako to urobil Daniel v deviatej kapitole.

Veľký deň Hospodinov je blízko, je blízko a veľmi sa ponáhľá; už aj hlas dňa Hospodinovho: tam bude mocný muž horko kričať. Ten deň je dňom hnevu, dňom súženia a úzkosti, dňom spustošenia a spúšte, dňom tmy a mrákavy, dňom oblakov a hustej temnoty, dňom trúby a bojového poplachu proti opevneným mestám a proti vysokým vežiam. A uvediem na ľudí súženie, takže budú chodiť ako slepi, lebo zhrešili proti Hospodinovi; ich krv bude rozliata ako prach a ich telo ako hnoj. Ani ich striebro, ani ich zlato ich nebude môcť vytrhnúť v deň Hospodinovho hnevu; ale celá krajina bude strávená ohňom jeho žiarlivosti, lebo učiní rýchly koniec všetkým, ktorí bývajú v krajine. Zhromaždite sa, áno, zhromaždite sa, ó národ nežiaduci; prv ako uznesenie porodí, prv ako deň pominie ako plevy, prv ako príde na vás páľava Hospodinovho hnevu, prv ako príde na vás deň Hospodinovho hnevu. Hľadajte Hospodina, všetci tichí zeme, ktorí konáte jeho súd; hľadajte spravodlivosť, hľadajte tichosť;

azda budete ukrytí v deň Hospodinovho hnevu. Sofoniáš 1:14–2:3.

„Mocný muž“ v Písmach je mužom moci a prvá zmienka o „mocnom mužovi“ je Gedeon.

I prišiel anjel Hospodinov a posadil sa pod dubom, ktorý bol v Ofre a patrilo Joášovi Abiezerovcovi; a jeho syn Gedeon mlátil pšenicu pri vínnom lise, aby ju ukryl pred Midiáncami. A anjel Hospodinov sa mu zjavil a povedal mu: Hospodin je s tebou, ty udatný hrdina. Gedeon mu povedal: Ach, môj pane, ak je Hospodin s nami, prečo nás potom toto všetko postihlo? A kde sú všetky jeho divy, o ktorých nám rozprávali naši otcovia, hovoriac: Či nás Hospodin nevyviedol z Egypta? Ale teraz nás Hospodin opustil a vydal nás do rúk Midiáncov. A Hospodin naňho pohliadol a povedal: Chod' v tejto svojej sile a vyslobodíš Izrael z ruky Midiáncov; či som ťa neposlal? A on mu povedal: Ach, môj pane, čím zachránim Izrael? Hľa, môj rod je najchudobnejší v Manassesovi a ja som najmenší v dome svojho otca. A Hospodin mu povedal: Istotne budem s tebou a porazíš Midiáncov ako jedného muža. Sudcov 6:11–16.

V Sofoniášovi má mocný muž, ktorým je aj Gedeon, horko kričať. Slovo „kričať“ je symbolom polnočného volania v posledných dňoch a slovo „horko“ predstavuje spravodlivé rozhorčenie. Gedeon, čiže Sofoniášov „mocný muž“, je symbolom Eliášovho posolstva, ktoré má zodpovednosť ukazovať Božiemu ľudu jeho hriechy a, pravdaže, aj hriechy ich otcov.

Volaj z plného hrdla, nešetři sa, pozdvihni svoj hlas ako poľnicu a oznám môjmu ľudu ich priestupok a domu Jakobovmu ich hriechy. Izaiáš 58,1.

Všetci proroci sa v posledných dňoch navzájom zhodujú, a tak je trúbové posolstvo Izaiáša aj „volaním“ mocného muža Sofoniáša, ktorým je Gedeon, a všetci poukazujú na Eliášovho posla a jeho dielo v posledných dňoch. V Izaiášovi nasledujúce verše označujú ich hriechy ako opovážlivosť, lebo sa domnievajú, že skutočne uctievali a slúžia Pánovi.

A predsa ma denne hľadajú a túžia poznať moje cesty, ako národ, ktorý konal spravodlivosť a neopustil ustanovenie svojho Boha; žiadajú odo mňa ustanovenia spravodlivosti; majú záľubu v približovaní sa k Bohu. Izaiáš 58:2.

Trpký výkrik mocného muža je posolstvom Polnočného výkriku, ktoré zahŕňa zjavenie, že 18. júl 2020 bol opovážlivým hriechom proti Pánovi, z ktorého treba činiť pokánia a ktorý treba vyznať. Podstata posolstva Polnočného výkriku spočíva vo formovaní obrazu šelmy a v následnom súde, ktorý islam priniesol na Spojené štáty a potom na svet.

Keď sa na konci púšte troch a pol dňa zo Zjavenia jedenásť naplní modlitba z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika, vzácne a bezcenné bude oddelené. Múdri a nerozumní buď budú mať zlatý olej, alebo ho mať nebudú, a v tom čase budú ako Gedeonov „jeden muž“. Podľa Sofoniáša pred vydaním nedeľného zákona Gedeon, ktorý je Eliáš, ktorý je Ezechiel, ktorý je mocný muž, predloží posolstvo Polnočného volania v spojení s trpkosťou z odhaľovania Božiemu ľudu jeho hriechu účasti na predpovedi 18. júla 2020 a jeho neoprávneného pokusu obhájiť svoju predpoveď po tom, čo úplne zlyhala.

Sofoniáš poukazuje na zhromaždenie Božieho ľudu v posledných dňoch, ktoré predchádza nariadeniu o nedeľnom zákone. Toto zhromaždenie je znázornené aj v Ezechielovom prvom proroctve v tridsiatej siedmej kapitole.

A tak som prorokoval, ako mi bolo prikázané; a keď som prorokoval, nastal zvuk, a hľa, chvenie, a kosti sa zbíhali, kosť k svojej kosti. A keď som hľadel, hľa, vystúpili na ne šľachy i telo a koža ich pokryla povrchu; ale nebolo v nich dychu. Ezechiel 37:7, 8.

Ezechiel prorokoval suchým kostiam, ktoré ležali mŕtve na ulici toho mesta zo zjavenia v jedenástej kapitole, kde bol ukrižovaný aj náš Pán. Najprv sú zhromaždené spolu.

A ich mŕtve telá budú ležať na ulici veľkého mesta, ktoré sa duchovne nazýva Sodoma a Egypt, kde bol aj náš Pán ukrižovaný. A ľudia z národov a kmeňov a jazykov a pohanov budú hľadiť na ich mŕtve telá tri a pol dňa a nedovia, aby ich mŕtve telá boli pochované do hrobov. A obyvatelia zeme sa budú nad nimi radowať a veseliť sa a budú si navzájom posielat' dary, pretože títo dvaja proroci trápili tých, ktorí bývajú na zemi. Zjavenie 11:8–10.

Zhromažďujú sa, keď sa tri a pol dňa blížia k svojmu záveru. Tri a pol dňa predstavujú dobu meškania z dvadsiatej piatej kapitoly Matúša, no zároveň aj rozptýlenie „sedemnasobne“ z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika. Tí, ktorí sú zhromaždení, boli predtým rozptýlení, a Sofoniáš ich označuje ako „národ, po ktorom nik netúži“. Národ, po ktorom nik netúži, sú tí, ktorí boli mŕtvi na uliciach, zatiaľ čo svet sa radoval nad ich mŕtvymi telami, no ktorí sú zhromaždení pospolu a potom sa stávajú národom, na ktorý smeruje útok dračej moci posledných dní, tí, ktorí si pozdvihujú smilnicu z Týru za svoju hlavu.

Pieseň alebo žalm Asafov. Nebuď ticho, ó Bože; nemlč a nezostaň nečinný, ó Bože. Lebo hľa, tvoji nepriatelia sa búria, a tí, čo ťa nenávidia, pozdvihli hlavu. Úkladne sa radia proti tvojmu ľudu a zhovárajú sa proti tvojim skrytým. Povedali: Podťe, vyhladíme ich spomedzi národov, aby meno Izraela viac neprišlo na pamiatku. Lebo sa jednomyselne poradili a uzavreli zmluvu proti tebe. Žalm 83:1–5.

Ich zámerom je vziať duchovný Izrael posledných dní a vrhnúť ho do Nebukadnesarovej ohnivej pece. Keď mŕtve kosti po prvý raz počujú Izaiášov „hlas“, ktorý volá posolstvo Polnočného volania, stále sa ešte nachádzajú na púšti troch a pol dňa. Potom sa musia rozhodnúť, či prijmú, alebo odmietnu Tešiteľa, ktorého Kristus zaslúbil poslať a ktorý ich usvedčuje z ich hriechu z 18. júla 2020.

Potešujte, potešujte môj ľud, hovorí váš Boh. Hovorte k srdcu Jeruzalema a volajte naň, že jeho boj sa skončil, že jeho nepravosť je odpustená; lebo z Hospodinovej ruky prijal dvojnásobne za všetky svoje hriechy. Hlas volajúceho na púšti: Pripravte cestu Hospodinovi, vyrovnajte na pustatine hradskú nášmu Bohu. Každé údolie bude vyvýšené a každý vrch i pahorok budú znížené; čo je krivé, bude napriamené, a nerovné miesta sa stanú rovinou. A zjaví sa sláva Hospodinova a uvidí ju každé telo spolu, lebo ústa Hospodinove to povedali. Izaiáš 40:1–5.

Pasáž, ktorá identifikuje dielo hlasu volajúceho na púšti, obsahuje niektoré veľmi podrobné informácie. Jeho poslanstvo bude založené na zjavení Kristovho charakteru, ako to vyjadruje skutočnosť, že bude zjavená „sláva“, ktorá je Kristovým charakterom. Zjavenie Ježiša Krista, ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím času milosti, je odpečatením Kristovho charakteru, ako ho predstavuje tá zložka Jeho charakteru, ktorá je označená ako Alfa a Omega. Bude tiež zjavené, že Jeho charakter je „pravda“.

Ďalším detailom je, že keď hlas začne volať, stále sa nachádza na púšti troch a pol dňa, lebo volá na púšti. Prorocky, keď sa jeho dielo začína, dvaja svedkovia sú ešte stále mŕtvi na ulici, ktorá prechádza Ezechielovým údolím. Ďalšou konkrétnou skutočnosťou je, že keď hlas začína svoje dielo, celé ľudstvo bude mať prístup k poslanstvu. Ďalším pozorovaním je, že poslanstvo je dané v období posledných dní, keď Kristus zahladzuje hriechy sto štyridsiatich štyroch tisíc, lebo ich nepravosť bola odpustená. Smutnou skutočnosťou, ktorá je tiež zjavená „riadok po riadku“, je, že iba tí, ktorí spĺňajú požiadavky evanjelia, prijímú odpustenie, ktoré sa v týchto dejinách uskutočňuje.

Iba tí, ktorí odpovedia na požiadavky spojené s modlitbou z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika, budú mať svoje hriechy i hriechy svojich otcov vymazané, lebo prijali „dvojnásobok za všetky jej hriechy“. Pánova „ruka“, ktorá je spojená s ich hriechmi a hriechmi ich otcov, je symbolom prvého sklamania, keď Pán držal svoju ruku nad omylom, ktorý vyvolal prvé sklamanie. V milleritských dejinách Jeho ruka zabránila Božiemu ľudu vidieť skrytú pravdu. Jeho ruka v týchto dejinách predstavovala Jeho božskú prozreteľnosť. V posledných dňoch Jeho ruka predstavuje odmietnutie zjavenej pravdy Božím ľuďom a Jeho ruka potom predstavuje Jeho božský súd.

Hlasom prvého Ezechielovho proroctva sa mŕtvi spájajú dohromady, no ešte nestoja ako mocné vojsko. To uskutočňuje druhé proroctvo v tridsiatej siedmej kapitole Ezechiela tým, že prináša dych, ktorý prichádza zo štyroch vetrov.

Vtedy mi povedal: Prorokuj vetru, prorokuj, syn človeka, a povedz vetru: Takto hovorí Pán, Hospodin: Príď od štyroch vetrov, ó dych, a vdýchni týmto pobitým, aby ožili. A prorokoval som, ako mi prikázal, a vošiel do nich dych, a ožili a postavili sa na svoje nohy, preveľké vojsko. Potom mi povedal: Syn človeka, tieto kosti sú celý dom Izraelov. Hľa, hovoria: Naše kosti vyschli a naša nádej zahynula; sme odrezaní. Preto prorokuj a povedz im: Takto hovorí Pán, Hospodin: Hľa, ľud môj, otvorím vaše hroby a vyvediem vás z vašich hrobov a privediem vás do zeme Izraelovej. A poznáte, že ja som Hospodin, keď otvorím vaše hroby, ľud môj, a vyvediem vás z vašich hrobov. A vložím svojho ducha do vás a ožijete, a usadím vás vo vašej vlastnej zemi; a poznáte, že ja, Hospodin, som to povedal a vykonal, hovorí Hospodin. Ezechiel 37:9–14.

Ten dych Ezechielovho proroctva je zapečatujúcim poslanstvom, lebo prichádza zo štyroch vetrov.

A potom som videl štyroch anjelov stáť na štyroch kútoch zeme a zadržiavať štyri vetry zeme, aby vietor neviaľ na zem ani na more, ani na nijaký strom. A videl som iného anjela vystupovať od východu slnka; mal pečať živého Boha. A zvolal mocným hlasom na štyroch anjelov, ktorým bolo dané škodiť zemi a moru, hovoriac: Neškodte zemi ani moru, ani

stromom, dokiaľ neoznačíme pečaťou služobníkov nášho Boha na ich čelách. Zjavenie 7:1–3.

Štyri vetry povstávajú z východu a prorocky je islam zároveň „východným vetrom“ i „synmi východu“. Ezechielov „dych“, ktorý premieňa sformované telá na „veľké a nesmierne vojsko“, je posolstvom, ktoré pečatí sto štyridsaťštyri tisíc. Posolstvo pečatenia zo siedmej kapitoly Zjavenia povstáva z východu. Týmto posolstvom je posolstvo Polnočného volania a Sofoniáš ho označuje ako trúbny „poplach proti opevneným mestám a proti vysokým vežiam“.

Veža je symbolom cirkvi.

„V podobenstve hospodár predstavoval Boha, vinica židovský národ a plot božský zákon, ktorý bol ich ochranou. Veža bola symbolom chrámu.“ Túžba vekov, 597.

Mesto je v biblickom prorocke kráľovstvo. Pápežstvo je „Babylon“, „to veľké mesto“. Francúzsko a potom Spojené štáty sú „veľké mesto“ „Sodomy a Egypta“. Jeruzalem je „veľké mesto“, ktoré zostupuje z neba. Sofoniášovo posolstvo je namierené proti mestám a vežiam, čiže proti spojeniu cirkvi a štátu, ktoré je zo svojej podstaty obrazom šelmy. Je to „tajné“ posolstvo druhej kapitoly Daniela.

Tesne pred vyhlásením nedeľného zákona, to jest pred skúškou Nebukadnesarovej zlatej modly z tretej kapitoly Daniela, sa mŕtve telá prebúdajú a premieňajú sa na mocné vojsko, aby hlásali posolstvo, ktoré označuje a stavia sa proti vytváraniu spojenia cirkvi a štátu, a zároveň poukazuje na to, že islam je prozreteľnostným nástrojom, ktorý Boh používa na vykonanie svojho súdu nad tými, ktorí presadzujú svätenie nedele, tak ako to činil v minulých dejinách. Posolstvo uvádza, že keď bude obraz plne vytvorený a bude vynucovať znak šelmy, súd bude vykonaný.

V tretej kapitole Daniela niet priameho odkazu na obraz šelmy, ktorý vedie k nedeľnému zákonu a v ňom dosahuje svoju plnosť, no nemôže byť tretie posolstvo bez prvého a druhého, lebo druhá kapitola Daniela musí byť zahrnutá do zjavenia právd predstavených v tretej kapitole Daniela. „Tajomstvo“ sna o soche v druhej kapitole označuje Boží ľud, ktorý prichádza k poznaniu dôsledkov Nabuchodonozorovho obrazu šelmy pre život a smrť.

Posvätená logika vyžaduje, že keď sa Nebukadnesar rozhodol usporiadať slávnosť posvätenia svojej zlatej modly, musela byť tá modla najprv postavená a hudobníci si museli nacvičiť hudbu, ktorú mali na slávnosti hrať. Musela prebiehať vopred pripravená výstavba počas určitého časového obdobia s vykopávkami, položeným základom, lešením a robotníkmi prichádzajúcimi a odchádzajúcimi; a touto prípravou bolo formovanie obrazu z Nebukadnesarovho sna, no Nebukadnesarova pýcha rozhodla vytvoriť obraz iba jednej šelmy, nie všetkých kráľovstiev biblického prorocka. Výstavba toho obrazu je skúškou, ktorou musí Boží ľud prejsť pred uzavretím času milosti a predtým, než bude zapečatený, skôr než zaznie hudba.

Posvätená logika tiež rozpoznáva, že Šadrach, Měšach a Abéd-Nego neboli jedinými hebrejskými otrokmi, ktorí boli svedkami predbežných príprav na posvätenie zlatého obrazu. Boli jednoducho jedinými Hebrejmi, ktorí chápali dôsledky týchto príprav ako varovanie o živote a smrti, a vykonali svoju vlastnú osobnú prípravu na prichádzajúcu krízu.

V úryvku od sestry Whiteovej na začiatku tohto článku nielenže dáva do súvislosti Sofoniášovo nariadenie s Nebúkadnecarovou zlatou modlou a nedeľným zákonom, ale zároveň označuje aj Izaiášovo nespravodlivé nariadenie.

Beda tým, ktorí ustanovujú nespravodlivé ustanovenia a zapisujú útrapy, ktoré nariadili, aby odvrátili núdznych od súdu a odňali právo chudobným z môjho ľudu, aby vdovy boli ich korisťou a aby olupovali siroty! A čo budete robiť v deň navštívenia a v skaze, ktorá príde zďaleka? Ku komu utečiete o pomoc? A kde zanecháte svoju slávu? Izaiáš 10:1–3.

Izaiášov „nespravodlivý výnos“ je nedeľný zákon a je „dňom navštívenia“ a „spustošenia“ pre Spojené štáty, lebo po „národnom odpadnutí“ nasleduje „národná záhuba“. Podľa Izaiáša pri nedeľnom zákone, ktorý je zároveň Nabuchodonozorovou zlatou modlou, „spustošenie“ „príde zďaleka“.

Pamätajte na to a vzmužte sa; znovu si to prived'te na myseľ, vy priestupníci. Pamätajte na dávne veci od vekov: lebo ja som Boh a niet iného; ja som Boh a niet nikoho, kto by sa mi podobal, oznamujúci koniec od počiatku a od pradávna to, čo sa ešte nestalo, hovoriaci: Moja rada obstoí a vykonám všetko, čo sa mi ľúbi; ktorý povolávam dravého vtáka od východu, muža, ktorý vykoná moju radu, z ďalekej krajiny. Áno, povedal som to, aj to uvediem; zaumienil som si to, aj to vykonám. Počúvajte ma, vy tvrdošíjní srdcom, ktorí ste ďaleko od spravodlivosti: privádzam blízko svoju spravodlivosť, nebude ďaleko, a moja spása nebude meškať; a poloím spásu na Sione pre Izraela, svoju slávu. Izaiáš 46:8–13.

Izaiáš umiestňuje tento úsek na koniec času meškania, lebo vtedy jeho „spasenie“ už nebude „meškať“. Je to na konci troch a pol dňa jedenástej kapitoly Zjavenia. Koniec času meškania je označený príchodom posolstva Polnočného volania, keď sa Ezechielovo veľké vojsko postaví. Keď sa postavia, sú pozdvinutí ako zástava v jedenástej kapitole Zjavenia.

A po troch dňoch a pol vstúpil do nich Duch života od Boha a postavili sa na svoje nohy; a veľká bázeň padla na tých, ktorí ich videli. A počuli mocný hlas z neba, ktorý im hovoril: Vystúpte sem. A vstúpili do neba v oblaku; a ich nepriatelia ich videli. A v tú istú hodinu nastalo veľké zemetrasenie, a desiata časť mesta padla, a pri zemetrasení bolo usmrtených sedemtisíc mužov; a ostatní sa preľakli a vzdali slávu Bohu nebies. Druhé beda pominulo; a hľa, tretie beda prichádza rýchlo. Zjavenie 11:11–14.

Dvaja svedkovia zo zjavenia jedenástej kapitoly vystupujú do neba ako znamenie v tej istej hodine ako zemetrasenie, ktorým je nedeľný zákon. V tom čase, alebo ako hovorí Ján, „v tú hodinu“, podľa Izaiáša, štyridsatej šiestej kapitoly, Boh povoláva „muža“, ktorý vykonáva Jeho radu a ktorý je zároveň „dravým vtákom od východu“. Dravý vták, teda „muž“, ktorého Boh používa na vykonanie svojej rady, prichádza „z ďalekej krajiny“. V desiatej kapitole Izaiáša, v čase „nespravodlivého ustanovenia“, ktorým je nedeľný zákon, prichádza „spustošenie“ Spojených štátov „zďaleka“. „Východ“ je symbolom islamu, lebo v proroctve sú obidvaja označení ako „synovia východu“ aj ako „východný víťaz“. „Vták“ v proroctve predstavuje náboženstvo, ako to znázorňuje Babylon ako klieťka plná nenávidených a nečistých vtákov. „Dravý vták“, ktorý prichádza z ďalekej krajiny na východe, je náboženstvo islamu.

A zvolal mohutne silným hlasom a hovoril: Padol, padol Babylon veľký a stal sa príbytkom démonov, skrýšou každého nečistého ducha a kletkou každého nečistého a odporného vtáka. Zjavenie 18,2.

Trojité spojenie novodobého Babylona predstavuje tri formy vlády a tiež tri formy náboženstva. Náboženstvom Organizácie Spojených národov je špiritizmus, náboženstvom Spojených štátov je odpadlé protestantstvo a náboženstvom pápeža je katolicizmus. Všetky tieto náboženské smery sú niekedy symbolizované ako ženy, ale aj ako vtáci. Je to náboženská a politická moc Organizácie Spojených národov, so Spojenými štátmi ako hlavným kráľom, ktorá dosadzuje pápežstvo na trón zeme. V knihe proroka Zachariáša sú to dva vtáky, ktoré ustanovujú pápeža, ktorý je apoštolom Pavlom v druhom liste Tesaloničanom označený ako ten „bezbožník“.

Potom vyšiel anjel, ktorý hovoril so mnou, a povedal mi: Pozdvihni teraz svoje oči a pozri, čo je to, čo vychádza. A ja som povedal: Čo je to? A on povedal: Toto je éfa, ktorá vychádza. Povedal ďalej: Toto je ich podoba po celej zemi. A hľa, zdvihol sa olovený talent; a toto je žena, ktorá sedí uprostred éfy. A povedal: Toto je bezbožnosť. A vrhol ju doprostred éfy; a hodil olovené závažie na jej otvor. Potom som pozdvihol svoje oči a pozrel som, a hľa, vyšli dve ženy, a vietor bol v ich krídlach; lebo mali krídla ako krídla bociana; a zdvihli éfu medzi zem a nebo. Vtedy som povedal anjelovi, ktorý hovoril so mnou: Kam nesú éfu? A on mi povedal: Aby jej vystavali dom v krajine Šineár; a bude upevnená a postavená tam na svojom vlastnom podstavci. Zachariáš 5:5–11.

Éfa je kôš používaný ako miera. Týmto dvoma ženami, ktoré nesú éfu, čiže kôš, uprostred ktorého sedí pápežstvo, sú dve cirkvi. Dve náboženstvá vezmú náboženstvo, ktoré je v Biblii označené ako „ten bezbožník“, a postaví mu dom v krajine Šineár. Šineár je iné meno pre Babylon a katolícka cirkev je vo posledných dňoch Babylon veľký.

Dve ženy, ktoré „usadzujú“ bezbožnú ženu v Babylone, majú „vietor vo svojich krídlach“. Tieto ženy sú aj vtákmi, lebo majú „krídla“, a ich ospravedlnením pre umiestnenie tej ženy je „vietor“ islamu, lebo islam privádza dokopy ruku každého človeka. Žena, ktorá je vyzdvihnutá, bola uväznená v éfe od svojej smrteľnej rany v roku 1798, pretože na ústie éfy, v ktorej bola, bolo položené olovené závažie. Keď sa však začne hudba Nabuchodonozorovho bohoslužobného obradu, dve ženy odpadlíckeho protestantizmu a špiritizmu odstránia olovené závažie a vyzdvihnú ôsmu hlavu, ktorá je zo siedmich.

„Ako sa približujeme k poslednej kríze, je nanajvýš dôležité, aby medzi Pánovými nástrojmi panoval súlad a jednota. Svet je plný búrok, vojny a sváru. Avšak pod jednou hlavou — pápežskou mocou — sa ľudia zjednotia, aby sa postavili proti Bohu v osobe Jeho svedkov. Toto zjednotenie je stmelené veľkým odpadlíkom. Kým sa usiluje zjednotiť svojich nástrojov v boji proti pravde, bude pôsobiť na to, aby rozdelil a rozptýlil jej obhajcov. Žiarlivosť, zlé podozrievanie a zlomyseľné reči podnecuje on, aby vyvolal nesvornosť a rozkol.“ Testimonies, zväzok 7, 182.

Trojité spojenie vyzdvihuje pápežstvo ako hlavu, lebo zamýšľajú zničiť národ nežiaduci.

Lebo, hľa, tvoji nepriatelia sa búria a tí, čo ťa nenávidia, pozdvihli hlavu. Vychytralo sa radili proti tvojmu ľudu a uzavreli poradu proti tvojim skrytým. Povedali: Podťe a vyhladíme ich, aby neboli národom, aby meno Izraela viac neprišlo na pamäť. Žalm 83:2–4.

Vták je náboženstvo a „dravý vták od východu“, ktorého Boh povoláva v „hodine“ nedeľného zákona, keď sa zvestuje posolstvo Polnočného volania, je islam. Preto práve v tej hodine, keď vzkriesení mŕtvi vystupujú do neba ako zástava, prichádza rýchlo „tretie beda“ islamu. Preto Izaiáš v prvom verši desiatej kapitoly hovorí: „Beda“ tým, ktorí vydávajú nespravodlivé nariadenia. „Beda“ v Zjavení sú islam a islam je prozreteľnostný súd, či nástroj, či palica (Izaiáš 10,5), ktorú Boh používa na potrestanie Spojených štátov za vynucovanie nedeľného uctievania.

Izaiáš, kapitola štyridsaťšesť, označuje „dravého vtáka od východu“ ako „muža, ktorý vykonáva moju radu“. Tým „mužom“ je islam a je nazvaný „z ďalekej krajiny“, lebo Boh „predurčil“ súdiť Spojené štáty, a potom aj svet, za vynucovanie nedele, tak ako to učinil v dávnych časoch s pohanským Rímom a prvými štyrmi trúbami, a potom s pápežským Rímom v piatej a šiestej trúbe „Beda“. Jeho zámerom v Izaiášovi, kapitole štyridsaťšesť, je povolať „dravého vtáka od východu“ a svojmu ľudu, ktorý túži porozumieť Jeho rade a zámeru, oznamuje: „Pamätajte na predošlé veci od pradávna, lebo ja som Boh a niet iného; ja som Boh a nieto nikoho, kto by sa mi podobal, ktorý od počiatku oznamujem koniec a odpradáva veci, ktoré sa ešte nestali, hovoriac: Moja rada obstoí a vykonám celú svoju vôľu.“

V treťom verši desiatej kapitoly Izaiáša zaznamenáva Izaiáš tri dôležité otázky:

A čo budete robiť v deň navštívenia a v spustošení, ktoré príde zďaleka? Ku komu utečiete o pomoc? A kde zanecháte svoju slávu? Izaiáš 10,3.

Záverečná otázka poukazuje na to, že slávna krajina stráca svoju slávu pri nespravodlivom nariadení. Slávou Spojených štátov je Ústava, ktorá je pri nedeľnom zákone úplne zvrátená.

„A ústava zaručuje ľudu právo na samosprávu a ustanovuje, že zákony majú vydávať a vykonávať zástupcovia zvolení hlasovaním ľudu. Bola tiež zaručená sloboda náboženského vyznania, takže každému človeku bolo dovolené uctievať Boha podľa hlasu svojho svedomia. Republikánstvo a protestantizmus sa stali základnými princípmi národa. Tieto princípy sú tajomstvom jeho moci a prosperity.“ Veľký spor, 441.

Je to ústava, ktorá určuje slávu, ktorá je pri nedeľnom zákone zanechaná v prachu.

„Keď národ, pre ktorý Boh pôsobil takým obdivuhodným spôsobom a nad ktorým rozprestrel štít Všemohúcnosti, opustí protestantské zásady a prostredníctvom svojho zákonodarstva poskytne podporu a oporu rímskemu katolicizmu pri obmedzovaní náboženskej slobody, potom Boh prejaví vo svojej vlastnej moci zásah v prospech svojho verného ľudu. Tyrania Ríma sa bude uplatňovať, ale Kristus je našim útočiskom.“ Testimonies to Ministers, 206.

Pri Izaiášovom „nespravodlivom nariadení“, ktorým je nedeľný zákon, je sláva Spojených štátov preč a ono tým okamžite odpovedá na Izaiášovu druhú otázku, keď v prorockom zmysle uteká k Organizácii Spojených národov, k desaťkráľovskej konfederácii zo sedemnásťtej kapitoly Zjavenia, po pomoc, aby čelilo útoku islamu tretieho „Beda“. Prvá z týchto troch otázok určuje rámec

spustošenia spôsobeného nedeľným zákonom, ktoré vedie k tomu, že Spojené štáty začnú svoje ďalšie dielo prinucovania celého sveta prijať spojenie cirkvi a štátu, znázornené zjednotením Organizácie Spojených národov a Katolíckej cirkvi, pričom pápež ovláda tento nesvätý vzťah. Toto spustošenie nazýva „dňom navštívenia“. Všetky tieto prorocké skutočnosti sa zhodujú s obradom zasvätenia zlatého obrazu za Nabuchodonozora.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať treťou kapitolou knihy Daniel.

„V dejinách Nebukadnesara a Belšaccara Boh hovorí k ľuďom dneška. Odsúdenie, ktoré v tento deň dopadne na obyvateľov zeme, bude pre ich odmietnutie svetla. Naše odsúdenie pri súde nebude dôsledkom toho, že sme žili v blude, ale toho, že sme zanedbali príležitosti zoslané z neba na poznanie pravdy. Prostriedky na oboznámenie sa s pravdou sú v dosahu všetkých; no podobne ako požitkársky, sebecký kráľ venujeme viac pozornosti veciam, ktoré lahodia uchu, tešia oko a uspokojujú podnebie, než veciam, ktoré obohacujú myseľ, božským pokladom pravdy. Práve skrze pravdu môžeme odpovedať na veľkú otázku: „Čo mám robiť, aby som bol spasený?““ Bible Echo, 17. september 1894.